

[Arne Larsen.]

Ja, det er nogle af de bemærkninger, jeg vil gøre, og som jeg mener er påkrævede. I øvrigt vil jeg tilsige mit partis velvillige medvirken, men den bliver ikke ukritisk; jeg regner med, at vi i udvalget kan se på alle problemerne i forbindelse med anlægget af disse motorvejsstrækninger.

Kjær Rasmussen: Jeg skal som nogle af ordførerne prøve at gøre det kort.

I den lovgivning, vi har vedrørende hovedlandeveje, står der som bekendt, at ny-anlæg og omklassificeringer skal foretages ved særlig lov. For os rejser denne fremgangsmåde mange problemer, og det gør den formentlig for ethvert medlem i denne sal — hvis der havde været nogen, havde jeg nær sagt.

Efter vor opfattelse er det svært for tinget at træffe den rigtige afgørelse i disse sager, mest af alt fordi der åbenbart ikke eksisterer nogen samlet plan for trafiknetets udvikling. Der skal altså tages stilling fra sag til sag, og dette princip kan da være udmærket, når det er politiske partier, der skal samarbejde, men når det drejer sig om trafikal planlægning, kan sag til sag metoden næppe være særlig hensigtsmæssig. Men nu skal der altså pumpes flere hundrede millioner kr. i et motorvejsnet på Sjælland, og derudover skal København have sit net.

Vi har vedtaget at lave forskellige bane-strækninger, vi har vedtaget en udvidelse af S-banenet, og endelig vedtog vi sidste år en tunnelbane, og dertil kommer, at lufthavnen helst skal flyttes, formentlig til Salt-holm, og endelig skal det hele helst ske inden 1980. Man må have mig undskyldt, hvis det lyder, som om jeg er ved at tabe vejret, for det er jeg faktisk.

Nu ved jeg meget vel, at et medlem af dette ting skal vide alt og kunne alt, men jeg tror dog, de fleste vil erkende, at trafikproblemerne er for uoverskuelige, specielt da man ikke har den fornødne ekspertise til rådighed. Vi savner i høj grad en prioritering af opgaverne. Skal vi blot nå, ja, måske halvdelen af det planlagte inden 1980, så kræves der jo milliarder af kroner, og hvor skal de komme fra? Hvilke andre områder skal undgælde? Skal det være undervisningen, eller skal det være egnsudviklingen? Militæret skal det jo næppe være. Jeg tror,

man må til at interessere sig for besvarelsen af disse spørgsmål, forinden hele korthuset falder sammen. Jeg har ment, at disse hjertesuk fra et ganske almindeligt medlem er relevante i denne situation. De er ikke udtryk for nogen bebrejdelse mod ministeren, han er formentlig systemets fange i lige så høj grad som vi andre.

Til lovforslaget har jeg forskellige bemærkninger; det er ikke mange, men den første gælder Helsingørvejen. Indtil for 6 måneder siden troede alle, at motorvejen skulle gå øst for Brønsholm. Nu bliver den imidlertid flyttet, så vi får en placering vest for Brønsholm. Så vidt vi kan se, betyder denne omlægning en ekstraudgift på 10-12 mill. kr., uden at jeg dog er 100 pct. sikker på rigtigheden af det beløb. Der skal jo opføres en ny bro, og der skal opfyldes en strækning vest for byen. Vel angives flytningen at have visse fordele som f. eks. den, at inderzonearealerne øst for Brønsholm friholdes for støj. Måske kunne ministeren oplyse, hvornår disse arealer er blevet udlagt som inderzone. I øvrigt behøver det jo ikke at være nogen hemmelighed, at flytningen og dens årsager diskuteres meget på egnen deroppe — så meget kan jeg godt sige, uden at jeg står her og render med landsbysladder. Men jeg vil gerne have ministerens begrundelse for flytningen af denne vej og oplysning om merudgiften ved denne flytning.

Med hensyn til de resterende strækninger samt øvrige påtænkte foranstaltninger må jeg sige, at de kan jo være rigtige, vi synes blot, at vort grundlag for at tage stilling er noget spinkelt. Men vi vil med interesse afvente det resultat, som udvalget måtte komme til.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne sige tak for god behandling af lovforslaget.

Der er stillet mange spørgsmål, nogle konkrete, nogle generelle, og jeg håber, man vil acceptere og tilgive mig, at jeg ikke søger at dele dem op dels i nogle konkrete, som jeg måske kunne besvare på stedet, idet jeg dog alligevel måtte sige, at jeg ville have lov at undersøge sagen lidt nærmere, dels i nogle, om hvilke jeg måske måtte sige, at det er jeg nødt til at undersøge nærmere, og endelig de helt generelle, hvor jeg godt kunne komme med